

כמי שגונז הכל תחת מפתח אחד, ואותו המפתח גונז הכל בהיכל אחד. ואף על גב שהכל גונז בהיכל ההוא - העקר של הכל הוא באותו המפתח. אותו המפתח סוגר ופותח.

באותו ההיכל יש גנזים נסתרים רבים אלו על אלו. באותו ההיכל יש שערים מעשה סתר, והם חמשים. נחקקו לארבעה צדדים והיו לארבעים [ס"א ותשעה]. לשער אחד אין צד, לא ידוע אם הוא למעלה אם הוא למטה [ס"א הוא למעלה הוא למטה]. ומשום כך אותו השער סתום.

בתוך אותם השערים יש מנעול אחד, ומקום אחד קטן להכניס אותו המפתח בו, ואינו נרשם אלא ברשם של המפתח. אין יודעים בו אלא אותו המפתח [ס"א של המפתח] לבדו. ועל זה הסוד בראשית ברא אלהים.

בראשית זה המפתח שהכל נסתר בו, והוא סוגר ופותח, וששה שערים פלולים בו באותו המפתח שסוגר ופותח. כשסוגר את אותם השערים וכולל אותם בתוכו (נ"א וכולא בתוכו), אז ודאי כתוב בראשית, דבר גלוי בכלל דבר נסתר. ובכל מקום ברא - זה דבר נסתר. סוגר ולא פותח. אמר רבי יוסי, ודאי זה כך, ושמימי את המאור הקדוש (רשב"י) שאמר כך, שדבר נסתר הוא ברא, סוגר ולא פותח. ובעוד שהיה סוגר במלת ברא, לא היה העולם ולא התקיים, והיה מכסה על הכל תה"ו. וכששולט התה"ו הזה, אין עולם ולא מתקיים.

מתי אותו המפתח פותח שערים ומזדמן לשמוש ולעשות תולדות? כשפא אברהם, שכתוב אלה תולדות השמים והארץ

גניז פלא בהיכלא חדא, ואף על גב דכלא גניז בההוא היכלא, עקרא דכלא בההוא מפתחא הוי. ההוא מפתחא סגיר ופתח.

בההוא היכלא אית ביה גניזין סתימין סגיאיין אלין על אלין. בההוא

היכלא אית תרעין עובד סתימו ואנון חמשין. אגליפו לארבע סטרין והווי ארבעין (ס"א ותשע). חד תרעא לית ליה סטרא, לא ידיע אי הוא לעילא, אי הוא לתתא (ס"א איהו לעילא איהו לתתא). ובגין כך ההוא תרעא סתיים.

גו אינון תרעין אית מנעולא חדא, וחד אתר דקיק לאעלא ההוא מפתחא ביה, ולא אתרשים אלא ברשימו דמפתחא, לא ידעין ביה אלא ההוא מפתחא (ס"א דפתחא) בלחודוי. ועל רזא דנא בראשית ברא אלהים.

בראשית דא מפתחא דכלא סתיים ביה, והוא סגיר ופתח, ושית תרעין

פלילין ביה. בההוא מפתחא דסגיר ופתח. פד סגיר אנון תרעין וכליל לון בגויה (נ"א וכלה בגויה) כדין ודאי כתיב בראשית מלה גליא בכלל מלה סתימאה. ובכל אתר ברא מלא סתימאה איהו, סגיר ולא פתח.

אמר רבי יוסי ודאי הכי הוא, ושמימא לבוצינא קדישא דאמר הכי, דמלה סתימאה איהו ברא סגיר ולא פתח. ובעוד דהווי סגיר במלה דברא, עלמא לא הוי ולא אתקיים, והווי חפי על פלא תה"ו, וכד שלטא האי תה"ו, עלמא לא הווי, ולא אתקיים.

אימתי ההוא מפתחא פתח תרעין ואזדמן לשמוש ולמעבד תולדין פד אתא אברהם דכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ותנינן באברהם. ומה דהווי כלא

סְתִים בְּמִלַּת בְּרָא, אֲתֵהֲדֵרוּ אֲתוּוֹן לְשִׁמוּשָׁא,
וְנִפְק עֲמוּדָא דְעֵבֵד תּוֹלְדִין, אֲבָר יְסוּדָא
קְדִישָׁא דְעֵלְמָא קִיּוּמָא עֲלֵיהּ.

בַּר הָאֵי אֲבָר אֲתֵרְשִׁים בְּמִלַּת בְּרָא כְּדִין
רְשִׁים סְתִימָאָה עֲלָאָה (נ"א קְדִישָׁא לְגֵלְאָה)
רְשִׁימוּ אֲחֵרָא לְשִׁמְיָה וְלִיקְרִיָה. וְדָא אִיהוּ
מ"י בְּרָא אֱלֹהֵי. וְגַם כֵּן שְׁמָא קְדִישָׁא
דְּאֲתַבְּרָכָא דְאִיהוּ מ"ה אֲתֵרְשִׁים. וְאִפִּיק מִן
בְּרָא אֲבָר. וְהוּא רְשִׁים בְּאֱלֹהֵי מְסֻטְרָא דָּא
וְאֲבָר מְסֻטְרָא דָּא. סְתִימָאָה קְדִישָׁא. אֱלֹהֵי
קִיּוּמָא. אֲבָר קִיּוּמָא. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָּא
אֲשַׁתְּלִים דָּא. גְּלִיף לְהָאֵי אֲבָר ד. גְּלִיף
לְהָאֵי אֱלֹהֵי.

אֲתַעְרוּ אֲתוּוֹן לְאֲשַׁלְמָא לְהָאֵי סְטְרָא וְלְהָאֵי
סְטְרָא, כְּדִין אִפִּיק מ"ם. נְטִיל חַד
לְהָאֵי סְטְרָא וְחַד לְהָאֵי סְטְרָא, אֲשַׁתְּלִים
שְׁמָא קְדִישָׁא וְאֲתַעְבִּיד אֱלֹהִים גַּם כֵּן שְׁמָא
(דף ט ע"א) דְּאֲבָרָהֶם. כַּד אֲשַׁתְּלִים דָּא אֲשַׁתְּלִים
דָּא.

וַיֵּשׁ אֹמְרִים דְּנִטְל קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִי וְשַׁדִּי
בְּאֱלֹהֵי וְאֲתַעְבִּיד אֱלֹהִים. וְנִטְל קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא מַה וְשַׁדִּי בְּאֲבָר וְאֲתַעְבִּיד אֲבָרָהֶם.
(ומלת מ"י רומזו לחמשים שערי בינה ואית בה יו"ד אות קדמא דשמא
קדושה. ומלת מ"ה רומזו למנינא דשמא קדושה, ואית ביה אות תניינא
דשמא קדושה יהוה. כמה דאת אמר, (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ
וְגו' (איוב כו) תוֹלַה אֶרֶץ עַל בְּלִי מ"ה. וְכִדִּין אֲתַקְיָמוּ תְרִין עֲלָמִין. בְּיוֹד
עֲלָמָא דְאֵתִי, וְכַה"א עֲלָמָא דָּא. כְּלוּמַר כְּמ"י בְּרָא עוֹלָם הַבָּא וְכַמ"ה בְּרָא
עוֹלָם הַהִיא. וְדִין הוּא רְמוּ עוֹלָא וְתַמָּא).

וְכִדִּין עֵבֵיד תּוֹלְדוֹת וְנִפְק שְׁמָא שְׁלִים מַה
דְּלֹא הוּהוּ קָדָם דְּנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
אֱלֹהֵי תּוֹלְדוֹת הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם, כְּלֵהוּ
הוּוּ תְלִיין עַד דְּאֲתַבְּרִי שְׁמִיָה דְּאֲבָרָהֶם. כִּיּוֹן
דְּאֲשַׁתְּלִים שְׁמָא דָּא דְּאֲבָרָהֶם, שְׁמָא קְדִישָׁא
שֶׁל אֲבָרָהֶם. כִּיּוֹן שְׁנַשְׁלַם הַשֵּׁם הַזֶּה שֶׁל אֲבָרָהֶם, נִשְׁלַם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

בְּהִבְרָאָם, וְשִׁנִּינוּ בְּאֲבָרָהֶם. וַיִּמָּה
שֶׁהַכֹּל הָיָה סְתוּם בְּמִלַּת בְּרָא
- תְּזַרוּ הָאוֹתִיּוֹת לְשִׁמְשׁ, וְיִצְא
עֲמוּד עֲשֵׂשָׁה תּוֹלְדוֹת, אֲבָר
הַיְסוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד
עָלָיו.

כְּשֶׁהָאֲבָר הָיָה נִרְשָׁם בְּמִלַּת
בְּרָא, אִזּוּ רְשָׁם הַנְּסֻתָר הַעֲלִיּוֹן
(נ"א הַקְּדוֹשׁ לְגֵלוֹת) רְשָׁם אֲחֵר לְשִׁמוּ
וְלְכַבּוּדוֹ. וְזֶה הוּא מ"י. בְּרָא
אֱלֹהֵי, וְגַם כֵּן הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
שֶׁמְתַבְּרֵף שֶׁהוּא מ"ה שְׁנַרְשָׁם.
וְהוֹצִיא מִן בְּרָא אֲבָר, וְהוּא
רְשוּם בְּאֱלֹהֵי מְצַד זֶה וְאֲבָר מְצַד
זֶה. הַנְּסֻתָר הַקְּדוֹשׁ. אֱלֹהֵי עוֹמֵד.
אֲבָר עוֹמֵד. כְּשֶׁנִּשְׁלַם זֶה - נִשְׁלַם
זֶה. חוֹקֵק לְאֲבָר הַזֶּה ה', וְחוֹקֵק
לְ"אֱלֹהֵי" הַזֶּה י'.

מִתְעוֹרְרוֹת הָאוֹתִיּוֹת לְהַשְׁלִים
אֶת הַצַּד הַזֶּה וְאֶת הַצַּד הַזֶּה,
וְאִזּוּ מוֹצִיא מ"ם. נוֹטֵל אֶחָד לְצַד
הַזֶּה וְאֶחָד לְצַד הַזֶּה. נִשְׁלַם הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ וְנִצְעֶשֶׂה אֱלֹהִים גַּם כֵּן
הַשֵּׁם שֶׁל אֲבָרָהֶם. כְּשֶׁנִּשְׁלַם זֶה
- נִשְׁלַם זֶה.

וַיֵּשׁ אֹמְרִים שְׁנִטְל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מ"י וְזִרְק בְּאֱלֹהֵי
וְנִצְעֶשֶׂה אֱלֹהִים. וְנִטְל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מ"ה וְזִרְק בְּאֲבָר
וְנִצְעֶשֶׂה אֲבָרָהֶם. (ומלת מ"י רומזת
לחמשים שערי בינה, ויש בה יו"ד, האות
הראשונה של השם הקדוש. ומלת מ"ה רומזת
למנין השם הקדוש, ויש בה האות השנייה של
השם הקדוש יוד"ה, כמו שנאמר (תהלים קמד)
אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ וְגו', (איוב כו) תוֹלַה אֶרֶץ
עַל בְּלִי מ"ה. וְאִזּוּ הַתְקַיְמוּ שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. בְּיוֹד
הָעוֹלָם הַבָּא, וְכַה"א הָעוֹלָם הַזֶּה. כְּלוּמַר כְּמ"י
בְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, וְכַמ"ה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה. וְזֶהוּ רְמוּ מַעֲלָה וּמִשָּׁה).

וְאִזּוּ עֲשֵׂה תּוֹלְדוֹת וְיִצְא שֵׁם שְׁלֵם
מִה שֶׁלֹּא הָיָה מְקֻדָּם לְכַן. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב (בראשית ב) אֱלֹהֵי תּוֹלְדוֹת
הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם. כֹּלֵם
הֵיוּ תְלוּיִם עַד שֶׁנִּבְרָא שְׁמוֹ
שֶׁל אֲבָרָהֶם. נִשְׁלַם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב

**אֲשֶׁתָּלִים. הָדָא הוּא דְכָתִיב בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְיָ
אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.**

**אֲשֶׁתָּטַח רַבִּי חֵיִיא בְּאַרְעָא וּנְשָׁק לְעַפְרָא,
וּבִכָּה וְאָמַר עַפְרָא עַפְרָא כִּמָּה אַתָּה
קָשִׁי קָדָל, כִּמָּה אַתָּה בַּחֲצִיפוּ. דְּכָל מַחְמַדֵּי
עֵינָא יִתְבַּלּוֹן בָּךְ, כָּל עַמּוּדֵי נְהוּרִין דְּעֵלְמָא
תִּיכּוּל וְתִידוּק. כִּמָּה אַתָּה חֲצִיפָא, בּוֹצִינָא
קַדִּישָׁא דְהוּה נְהִיר עֵלְמָא, שְׁלִיטָא רַבְרַבָּא
מִמְנָא דְזִכּוּתִיה מְקִיִּים עֵלְמָא אַתְבְּלֵי בָךְ. רַבִּי
שְׁמַעוֹן נְהִירוּ דְבוֹצִינָא נְהִירוּ דְעֵלְמִין אַנְתָּ
בְּלִי בְּעַפְרָא וְאַנְתָּ קִיִּים וְנִהַג עֵלְמָא. אֲשֶׁתּוּמִּים
רְגַעָא חָדָא, וְאָמַר עַפְרָא עַפְרָא לָא תַתְגָּאִי
דְלָא יִתְמַסְרוֹן בָּךְ עַמּוּדִין דְּעֵלְמָא דְהָא רַבִּי
שְׁמַעוֹן לָא אַתְבְּלֵי בָךְ.**

**קָם רַבִּי חֵיִיא וְהוּה בְּכִי. אָזַל וּרְבִי יוֹסִי
עֲמִיה. מַהֲהוּא יוֹמָא אַתְעֲנִי אַרְבְּעִין
יוֹמִין לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לִיה לִית
אַנְתָּ רִשָׁאי לְמַחְמֵי לִיה. בְּכָה וְאַתְעֲנִי אַרְבְּעִין
יוֹמִין אַחְרֵינִין. אַחְזִיאוּ לִיה בַּחֲזוּוּא לְרַבִּי
שְׁמַעוֹן וּרְבִי אֶלְעָזָר בְּרִיה, דְּהוּוּ לְעֵאן בְּמִלָּה
דָּא דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהוּוּ כִּמָּה אֶלְפִין צִיִּיתִין
לְמַלּוּלִיה. אַדְהֵכִי חֲמָא כִּמָּה גְדַפִּין רַבְרַבִּין
עֶלְאִין וּסְלִיקוּ עֲלֵיהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן וּרְבִי
אֶלְעָזָר בְּרִיה וּסְלִיקוּ לְמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא, וְכָל
אַלִּין גְּדַפִּין הוּוּ מַחְפָּאן לְהוּ. חֲמָא דְמַתְהַדְרִין
וּמַתְחַדְשִׁין בְּזִיווֹן וְנִהִירוּ יִתִּיר מְנַהוּרָא דְזִיוָא
דְּשִׁמְשָׁא.**

**פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר יִיעוּל רַבִּי חֵיִיא
וְלִיחְמֵי בְּכִמָּה דְזִמִּין קַדְשָׁא בְרִין
הוּא לְחַדְתָּא אַנְפִּי צְדִיקֵיִיא לְזִמְנָא דְאַתִּי.
זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּעָאֵל הָכָא בְּלָא כְּסוּפָא,
זַפְּאָה מָאן דְּקָאִים בְּהֵהוּא עֵלְמָא כְּעַמּוּדָא**

בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם.

הַשְׁתַּטַּח רַבִּי חֵיִיא בְּאַרְץ וּנְשָׁק
אֶת הָעֶפְרָא, וּבִכָּה וְאָמַר: עֶפְרָא,
עֶפְרָא, כִּמָּה אַתָּה קָשָׁה עֲרִף, כִּמָּה
אַתָּה בַּחֲצִפָּה, שְׁכַל מַחְמַדֵּי הַעֵיִן
יִרְקְבוּ בָךְ, כָּל עַמּוּדֵי אוֹרוֹת
הָעוֹלָם תֵּאכַל וְתִשְׁחַק. כִּמָּה אַתָּה
חֲצוּף, הַמְּאוּר הַקְּדוֹשׁ (רַשְׁבִּ"י)
שְׁהִיָּה מְאִיר אֶת הָעוֹלָם, הַשְּׁלִיט
הַגְּדוֹל שְׁמִמְנָה, שְׁזוּכּוֹתוֹ מִעֲמִידָה
אֶת הָעוֹלָם, יִרְקַב בָּךְ. רַבִּי
שְׁמַעוֹן, אוֹר הַמְּאוּר, אוֹר
הָעוֹלָמוֹת, אַתָּה נִרְקַב בְּעֶפְרָא
וְאַתָּה מְקַיִם וּמְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם.
הַשְׁתוּמִּים רְגַע אֶחָד, וְאָמַר: עֶפְרָא,
עֶפְרָא, אַל תַּתְגָּאָה, שְׁלָא יִמְסְרוּ
בָךְ עַמּוּדֵי הָעוֹלָם, שְׁהִירֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן לֹא יִרְקַב בָּךְ.

קָם רַבִּי חֵיִיא וְהִיָּה בּוֹכָה. הֵלֵךְ
וּרְבִי יוֹסִי עִמּוֹ. מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם
הַתְּעֵנָה אַרְבַּעִים יָמִים לְרֵאוֹת אֶת
רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לוֹ, אֵינְךָ
רִשָׁאי לְרֵאוֹת אוֹתוֹ. בְּכָה
וְהַתְּעֵנָה אַרְבַּעִים יָמִים אַחֲרַיִם,
הֲרָאוּ לוֹ בְּמַחְזָה אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן
וּרְבִי אֶלְעָזָר בְּנוֹ שְׁהִיו עוֹסְקִים
בְּדַבְרֵי הַזֶּה שְׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהִיו
כִּמָּה אֶלְפִים שׁוֹמְעִים לְדַבּוּרוֹ.
בֵּינַתִּים רָאָה כִּמָּה כְּנָפִים גְּדוּלוֹת
עֲלִיוֹנוֹת, וּמַעֲלִים עֲלֵיהֶם אֶת רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ,
וְעוֹלִים לִישִׁיבַת הַרְקִיעַ, וְכָל אֱלוֹ
הַכְּנָפִים הָיוּ מַחְכּוֹת לָהֶם. רָאָה
שְׁחוּזָרִים וּמַתְחַדְשִׁים וּמְאִירִים
יֹתֵר מִמְּאוּר שֶׁל זֵיו הַשֶּׁמֶשׁ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, יִכְנֹס
רַבִּי חֵיִיא וְיִרְאָה בְּמָה שְׁעֵתִיד
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ אֶת
פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבָא. אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שְׁנִכְנֹס לְכָאן בְּלִי בּוֹשָׁה,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
כְּעַמּוּד חֲזֹק בְּכָל. וְרָאָה שְׁהִיָּה
נִכְנֹס וְעוֹמֵד רַבִּי אֶלְעָזָר, וְשָׁאֵר
הָעַמּוּדִים שְׁיֹשְׁבֵימָם שֵׁם. וְהוּא

היה מתבייש, והשמיט את עצמו, ונכנס וישב לרגלי רבי שמעון. יצא קול ואמר: הנמד עיניך ואל תרים ראשך ואל תסתכל. הנמד עיניו וראה אור שמאיר למרחוק. חזר הקול כמקדם ואמר: עליונים טמונים נסתרים, פקוחי העין, אותם שמשוטטים בכל העולם, הסתפלו וראו! תחתונים [נ"א תנאים] ישנים נסתרים בחוריהם התעוררו!

מי מכם שהופכים חשך לאור וטועמים מר למתוק טרם בואם לכאן? מי מכם שמחכים בכל יום לאור שמאיר בשעה שהמלך פוקד את האילה, ומתכבד ונקרא מלך מפל מלכי העולם? מי שלא מצפה לזה בכל יום באותו העולם - אין לו כאן חלק!

בינתיים ראה פמה מן החברים סביבו, כל אותם העמודים שקימים, וראה שמעלים אותם לשיבת הרקיע. אלו עולים ואלו יורדים. ומעל כלם ראה בעל הכנפים שהיה בא, והוא נשבע שבועה ששמע מאחורי הפרגוד, שהמלך פוקד בכל יום וזכר את האילה ששוכבת לעפר, ובעט בעיטות באותה שעה בשלש מאות ותשעים רקיעים, וכלם מפחדים ורועדים לפניו. ומוריד על זה דמעות, ונופלות אותן הדמעות הרותחות כאש לתוף הים הגדול, ומאותן הדמעות עומד אותו הממנה של הים, ומתקיים ומקדש את שמו של המלך הקדוש, ומקבל עליו לבלע את כל מימי בראשית וכוונס אותם לתוכו בשעה שיתקבצו כל העמים על העם הקדוש, ויתבשו המים, ויעברו ביבש.

דיתפנשון כל עממיא על עמא קדישא, וינגבון מיא, ויעברון בנגיבו.

תקיף בכלא. וחמא דהוה עאל, והוה קם רבי אלעזר ושאר עמודין דיתבין תמן. והוא הוה כסוף ואשמיט גרמיה ועאל ויטיב לרגלוי דרבי שמעון.

קלא נפק ואמר מאיך עינך. לא תזקוף רישך, ולא תסתפל. מאיך עינוי וחמא נהורא דהוה נהיר למרחוק. קלא אהדר כמלקדמין ואמר עלאין טמירין סתימין פקיחי עינא אנון דמשטטין בכל עלמא אסתפלו וחמו. תתאין (נ"א תנאין) דמיכין סתימין בחוריהון אתערו.

מאן מנכוון די חשוכא מהפכן לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הכא. מאן מנכוון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד לאילתא ואתיקר ואתקרי מלכא מפל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הכא.

אדהכי חמא כמה מן חברייה סחרניה כל אנון עמודין דקיימין. וחמא דסליקו לון למתיבתא דרקיעא. אלין סלקין ואלין נחתין, ועילא דכולהו חמא מארי דגדפי דהוה אתי והוא אומי אומאה דשמע מאחורי פרגודא דמלכא מפקד בכל יומא ודכיר לאילתא די שכיבת לעפרא, ובעט בעיטין בההוא שעתא בתלת מאה ותשעין רקיעין, וכלהו מרתתין וזעין (ד ד ע"ב) קמיה. ואוריד דמעין על דא, ונפלי אנון דמעין רתיחין כאשא לגו ימא רבא, ומאנון דמעין קאים ההוא ממנא דימא ואתקיים וקדיש שמייה דמלכא קדישא וקביל עליה למבלע כל מימיו דבראשית ויכנוש להו לגויה בשעתא דיתפנשון כל עממיא על עמא קדישא, וינגבון מיא, ויעברון בנגיבו.